

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.010/2024/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Rendőr- főkapitányság (alperes címe.)
Az alperes képviselője:	dr. Gál Mária Ildikó kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (9. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 11.K.700.584/2023/8. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 16.000 (tizenhatezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2020. március 1. napjától 2021. december 31. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként a helység1 Rendőrkapitányság állományában, helység2 Rendőrőrsön, helység3 működési körzetben körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot; valamint az alperes által meghatározott Körzeti Megbízotti Csoportban (a továbbiakban: KMB csoport) helység3 településen kívül további öt településen látta el a szolgálati feladatait.

[2] A felperes a perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztásába nem tartozóan a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül, a rendőrkapitányság illetékességi területén rendszeresen járőri, járőrszolgálati és egyéb szolgálati [elővezetési, akciókban részvételi, átkísérési, előállított őrzési, kísézői, rendezvénybiztosítási, a Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) általi küldési] feladatokat ellentételezés nélkül ellátott, az emiatt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A felperes keresete, az alperes védirata

[3] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszak vonatkozásában 637.736 forint megbízási díj és annak 2021. február 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75 %-ában határozta meg. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjait jelölte meg.

[4] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját ésösszecszerűségét is vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 637.736 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1) bekezdés c) pontjában, (5) bekezdésében, a belügyminiszter irányítása alatt álló, a rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. számú mellékletében, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati jogviszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BMr.) 10. § (2) bekezdésében, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 21., 25., 51., 54-55. pontjaiban foglaltakra, továbbá a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III.24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat) rendelkezéseire alapította. A tényállást a perben csatolt okiratok, a felek

nyilatkozatai, a felperes személyes előadása és személyi tanúvallomása alapján állapította meg. Rögzítette, hogy az alperes által csatolt, a helység1 rendőrkapitány által kiállított igazolás szerint a helység2 Rendőrőrsön a járőrlétszám a perbeli időszakban teljes mértékben fel volt töltve; a felperes tartósan akadályozott személy helyettesítésére vonatkozó nyilatkozatot nem tett, ezért a megbízási díjra való jogosultsága a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjai alapján nem volt megállapítható. Rögzítette továbbá, hogy a körzeti megbízott és a járőr beosztás eltérő, amelyekre külön jogi norma vonatkozik. A felperes a perbeli időszakban a saját beosztásához tartozó feladatok mellett rendszeresen, a szolgálati ideje nagyobb részében járőri feladatot is ellátott. Mindez visszavezethető arra, hogy helység2 Rendőrőrsön a perbeli időszakban ugyan valamennyi járőr státusz betöltött volt, de járőrök alacsony számban voltak foglalkoztatva, ezért e feladatokat maradéktalanul nem tudták ellátni. A KMB Szabályzat kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak a munkaköri leírás elkészítésekor ahhoz kell igazodnia, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők (Mfv.I.10.751/2016/4.). Az elsőfokú bíróság vizsgálta a TIK küldésekkel kapcsolatos, a felperes által ellátott tevékenységet is.

[6] Megállapította, hogy a felperes a KMB csoport működési körzetén kívül is rendszeresen ellátott ilyen feladatot, a KMB Szabályzat 21. d) pontjában foglalt feltétel nem állt fenn, azaz a munkáltató e feladat ellátására őt nem eseti jelleggel vonta el a. A felperes rendszeresen részt vett közlekedés-ellenőrzési feladatokban is, melyeket havi szinten az illetékességi területen kívül is ellátott. Az átkísérési, előállított őrzési, kísérorri feladatokat a KMB Szabályzat 25. a) pontjára alapítottnak a körzeti megbízottra nézve tiltottnak minősítette; a KMB Szabályzat 51. pontjában szereplő rendezvénybiztosítási feladatot viszont a körzeti megbízott beosztáshoz tartozóként értékelte, azonban annak működési körzetén kívüli ellátását a fent rögzített többletfeladat-ellátással együtt a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontján alapuló megbízási díjra való jogosultságot keletkeztetőnek ítélte. A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemnek megfelelően, a felperes által rendszeresen, folyamatosan ellátott, – esetenként tiltott, és nagyjából részben működési körzetén kívül eső, – a tényállásban részletezett többlettevékenységre tekintettel a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[7] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, jogszabálysértésként a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseit, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletét, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) bekezdését, továbbá téves értelmezésként a KMB Szabályzat 2., 3.d), 15., 18., 20-22., 24-25., 31., 37., 57-58., 60-63. és 70. pontjait, és a Járőr Szabályzat rendelkezéseit hivatkozva. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyes jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, a tényállást azonban csak részben állapította meg megfelelően, abból következően a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel történő összevetés útján téves következtetésekre jutott; a tényállás [4] bekezdése alatt olyan megállapítást tett, amelyek a perben rendelkezésre álló és beszerzett bizonyítékok értékeléséből megalapozottan nem következnek. A per adatai ugyanis nem támasztották alá, hogy a felperes a TIK utasítása alapján a működési körzetében, és azon kívül rendszeresen járőri feladatokat, járőrszolgálatot látott el. A közterületi szolgálatellátás legalapvetőbb formája a járőrözés, a KMB Szabályzat 37. pontjára figyelemmel a körzeti megbízott szolgálatellátási idejének 70%-ában közterületi tevékenység ellátására köteles. A felperes csupán azt kifogásolta, hogy e

feladatokat a működési körzetén kívül is ellátta. Önmagában abból, hogy azokat esetlegesen a működési körzetén kívül látta el, nem következik a járőr beosztásba tartozó feladatok ellátása. A TIK ügyeletvezetője a teljes, aktuálisan szolgálatot teljesítő személyi állomány vonatkozásában gyakorolja az utasításadás jogát, következésképpen megalapozatlan, hogy a TIK utasítása alatt ellátott feladatok kizárólag járőr beosztásba tartozó feladatok lennének. Az elsőfokú bíróság a jogalkotói szándék és a KMB csoport létrehozása indokának téves értelmezésével határozta meg a körzeti megbízott működési körzetének, továbbá a közterületi szolgálatnak a fogalmát is. A közterületi szolgálatellátás a közrendvédelmi szolgálati ágon belül helyezkedik el, legalapvetőbb formája a járőrözés, melyet a járőr és a körzeti megbízott is elláthat, utóbbit jellemzően a járőrözés keretében a KMB Szabályzat 50-63. pontjaiban írt rendészeti feladatként. Hangsúlyozta, hogy a munkaköri leírással a norma által kógens módon meghatározott kereteken nem lépett túl; az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes állítása, következtetése ellentmondásos és jogszabálysértő. Tévesnek tartotta az elsőfokú ítélet [27]-[30] bekezdéseiben rögzített, a KMB Szabályzat 21. d) alpontjában foglalt értelmezést is; utalt arra, hogy a körzeti megbízott működési körzetéből történő elvonása pusztán azon okból nem mellőzhető, hogy arra az adott szolgálati napon vagy adott hónapban már többször, esetleg rendszeresen sor került. Tévesen, jogszabálysértő módon állapította meg a törvényszék az ítéletének [32] bekezdésében azt is, hogy a felperes a KMB Szabályzat 25. a) alpontja alapján a körzeti megbízott számára tiltott feladatokat látott el.

Egyrészt a felperes által végrehajtott nem jelentős számú átkísérés nem jelenti a kísézőőri beosztásba tartozó feladatok ellátását, másrészt a tilalom az ilyen jellegű szolgálatba beosztásra vonatkozik, az eseti átkísérések tekintetében a korlátozás nem érvényesül.

[8] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy e tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. Az alperes a járőrfeladat, járőrszolgálat tekintetében részben vitatta a tényállást, de nem jelölte meg, hogy mit tart helyes ténynek és az állítását milyen bizonyíték támasztja alá. Nem vitatta, hogy a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési ideje 70%-át egyébként közterületen kell töltenie, azonban e követelménynek főszabályként a saját működési körzetében kell teljesülnie. Kiemelte, hogy a körzeti megbízott járőrszolgálatra csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen, e szolgálatra a működési körzetén kívül, a KMB csoport működési területén sem vehető igénybe. A KMB csoport létrehozásával kapcsolatos alperesi érvelést a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletére utalással alaptalannak tartotta, továbbá megjegyezte, hogy a megbízási díj igénye az alperesi álláspont elfogadása esetén sem lenne megalapozatlan, mivel szolgálati feladatokat a KMB csoport körzetén kívül is rendszeresen – nem eseti jelleggel – ellátott. A közterületi szolgálat a járőrszolgálatnak nem feleltethető meg, azzal nem feltétlenül azonos. A körzeti megbízotti és a járőrfeladatok elválnak egymástól, a munkáltató a munkaköri feladatokat csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg. A per alapját képező járőr és egyéb feladatok rendszerezések, nem eseti jellegűek voltak. E két beosztás feladatait normális esetben azonos illetékességi területen párhuzamosan hajtják végre. A működési körzetén kívüli feladatellátás tekintetében a kimentési okok pontos megjelölése, az e körben való tényállítás és bizonyítás az alperes terhére esett, aki azonban e körben részletes tényállítást nem tett, bizonyítékot nem szolgáltatott. A KMB Szabályzat 21. pontja taxatíve meghatározza, hogy a körzeti

megbízottat a működési körzetéből mely esetekben lehet meghatározott feladatokra elvonni, azonban ebbe a járőr és egyéb feladatok nem tartoznak bele. Az alperes különleges jogrendre történő hivatkozását sem fogadta el, ugyanis az nem jelölte meg, hogy a különleges jogrenddel összefüggően milyen feladatot látott el, és ha el is látott, az eseti jellegű nem lehetett. Hangsúlyozta, hogy a kísézői feladatok ellátása kapcsán az alperes súlytalanul hivatkozott arra, hogy kísézői beosztásba nem osztották be, különös figyelemmel e feladat körzeti megbízottak számára tiltott jellegére.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[9] Az alperes fellebbezése nem alapos.

[10] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján – a helység2 Rendőrőrs járőri létszámának elégtelenségére tett megállapítást kivéve – helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése helytálló; azzal az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[11] Az alperes fellebbezésében a tényállás tisztázottsága és a bizonyítékok értékelése tekintetében állított eljárásjogi jogszabálysértést, illetőleg az elsőfokú ítélet anyagi jogi megállapításainak felülvizsgálatát kérte.

[12] Az elsőfokú bíróság döntését – a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjainak fennállását kizárva – kizárólag a 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapította, ugyanakkor az általa megállapított tényállásban utalt a helység2 Rendőrőrsön ténylegesen dolgozó járőrök peresített időszakban kimutatható alacsony létszámára, amely miatt a felmerülő járőri munkát nem tudták maradéktalanul ellátni. E tényállási megállapítás olyan, az alperes működési körébe tartozó, munkaszervezéssel kapcsolatos kérdés, amely túlmutat a per tárgyán. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének tényállásából a [4] bekezdése alatt található megállapítást mellőzte. Figyelemmel ugyanakkor arra, hogy a törvényszék a megbízási díj jogalapja körében kizárólag a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapította döntését, amikor a huzamosabb időn át, nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül ellátott, a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó járőri és egyéb feladatokat hangsúlyozta, így az a körülmény, hogy emellett az ítélet tényállási részében a fenti esetkör körében téves következtetésre jutott, a Kp. 78. § (2) bekezdése tekintetében nem követett el olyan jogszabálysértést, amely az ügy érdemére kihatott volna.

[13] A tényállás megállapítás és a bizonyítékok értékelése körébe nem tartozó minden más kifogásolt ítéleti megállapítás (pl. a körzeti megbízott működési körzetének értelmezése, a KMB csoport létrehozásának célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásába, és melyek haladják meg azt) az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartozott és a felek eltérő jogértelmezéséből

fakadt, amely jogértelmezést a Kúria már elvégezte. Nem volt vitatott, hogy a körzeti megbízott és a járőr két külön beosztást jelent. A Kúria a körzeti megbízott által a működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta, hogy amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és csoport működési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többszolgáltatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.). Az elsőfokú bíróság ezzel egyezően helytállóan mutatott rá, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre, vagyis csak járőrvezetői feladatot láthat el a szolgálat végrehajtására beosztott járőrrel közösen, a körzeti megbízotti körzetén belül. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, ellentételezésre jogosult.

[14] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a felperes járőrfeladatokat a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem visszatérő rendszerességgel látta el, amelyre nem adtak jogalapot a KMB Szabályzat 21. d) alpontja és 24. pontja, mivel e feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoznak. A 21. d) alpont vonatkozásában az alperes bár a fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a TIK küldésekre késedelmet nem tűrő rendőri intézkedések miatt került sor, azonban ezen állítását semmivel nem támasztotta alá, ezért azt a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta. A munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni, ez a felperes esetében a körzeti megbízotti beosztás volt. A következetes bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alaphoz eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását; erre a Kúria egységesen és következetesen már több határozatában rámutatott (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[15] Az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a megbízási díjra nem ad alapot. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenysége ellentételezése alóli mentesülésre nem alkalmasak. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéltábla is irányadónak tekintette (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.). Az ítéltábla hangsúlyozza, önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre vonatkozóan különleges jogrend van kihirdetve, nem lehet kellő indoka annak, hogy a körzeti megbízottat egyébként azzal össze nem függő feladatra igénybe vegyék.

[16] A felperest a perbeli időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri és egyéb (az eseti jelleggel előforduló karanténellenőrzési és rendezvénybiztosítási feladatok kivételével) szolgálati feladatokra, ezért a működési körzetén kívüli tevékenysége a különleges jogrend időszakában is megbízási díjra jogosította. A másodfokú bíróság e tekintetben leszögezi, hogy a KMB Szabályzat ugyan szolgálati viszonyra vonatkozó szabály, de nem jogszabály, így annak fellebbezésben

megjelölt pontjai megsértésére történt hivatkozás önmagában a fellebbezésre nem adhatott alapot [Kp. 99. § (1) bekezdése].

[17] A Kúria korábbi döntéseiben (Kf.VII.39.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen végzett további tevékenység, az többletfeladatként értékelendő. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógensék, azok besorolása jogilag rendezett; ugyanígy azt is, hogy a felperes által felsorolt, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak. Alapítván az alperes azzal, hogy a KMB csoport tagjaként a felperes körzeti megbízotti működési körzete a KMB csoport körzeti megbízottjainak összeadódott működési területére bővült, mert helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a felperesnek a munkaköri leírásban szereplő feladatait a saját működési körzetében kellett ellátnia, nem pedig a KMB csoport működési körzetében.

[18] A Kúria következetes gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.525/2021/3.).

[19] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó, számára esetenként tiltott többletfeladatokat is végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján – megalapozták.

[20] Az alperes fellebbezésében ugyan hivatkozott az elsőfokú bíróság által megállapított megbízási díj túlzott mértékére, azonban ezzel összefüggő indokolást a felperesi igény jogalapjának vitatásán túlmenően nem adott elő.

Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapította meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl.

[21] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[22] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel a felperes által felszámított összeggel arányban állónak talált.

[23] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[24] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. április 10.

dr. Kecskés Zsófia s.k.	dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.	dr. Szeles Balázs György s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró